

POLET

GLASILO KRŠČANSKE DELAVSKE MLADINE

MLADINSKA ZVEZA

I. S. Z. - LJUBLJANA

PRILOGA „DEL. PRAVIC“, 31. OKTOBRA 1935

† Jože Rutar

Mladinsko zvezo je zadel udarec: umrl je član nadzorstva tov. Jože Rutar. Nam vsem bo ostal kot zgled pravega krščanskega socialista. S svojo odločno načelnostjo, moško poštenostjo in železno, doslednostjo, obenem pa s pravo srčno dobrotljivostjo bo ostal naši delavski mladini kot zgled in vzornik. Težko bomo pogrešali na naših sejah in sestankih njegove preproste in dobrotne besede, njegove jasne sodbe in prijetne dobrodušnosti ter dobrega sveta. V svojih dušah si bomo postavili spomenik na njega s tem, da ga bomo posnemali in nadaljevali borbo, ki je postala vsebina njegovemu življenju: boj za zmago krščanske pravičnosti in ljubezni. — Načelstvo Mladinske zveze.

Občni zbor Mladinske zveze

Dne 6. oktobra so se zbrali v Ljubljani zastopniki delavske mladine na občni zbor MZ. Ta občni zbor je bil revija naših mladih moči. Videli smo velike žrtve in napore naših tovarišev, ki so morali orati ledino in sejati seme Mladinske zveze med našim de-

lavstvom. Doživljali smo velike ovire in težke boje. Toda idealizem in zavednost mladih borcev je zmagala. MZ se danes razvija in raste. Vse njene napore in zmage bomo najlažje spoznali iz poročil predsednika in tajnika MZ, ki sta jih podala na občnem zboru.

Poročilo predsednika tov. Lourenčiča

Današnje dobo bi lahko označili kot dobo usodnih družabnih presnavljanj in prelomov. Vedno bolj zavestno čutimo, da stojimo na prelomu dveh zgodovinskih dob. Mogočni zgradbi kapitalizma, ki je s svojimi pogubonosnimi zmotami in krivicami dovedel svet na rob propada, so se pričeli majati temelji. Na obzorju se porajajo obrisi nove družbe, družbe, kjer bo sta vladala pravica in red. Iz morja krvi, prelite v suženjstvu in tlačanstvu, bo vstal očiščen rod nove generacije, ki bo pretrgala vse vezi s sedanjim sistemom in gradila na novih osnovah. Tukaj je sedaj naloga mlade generacije, da spoznava potrebe svojega časa in sledi klicu nove dobe. Predvsem pa je poklicana proletarska mladina, da uniči zadnje ostanke kapitalizma in stopi na čelo novih idejnih smeri, ki bodo rodile nova gibanja, rušile preteklost in zmagale nad sedanostjo. Toda, kakšne naj bodo te ideje, kakšne naj bodo smernice in temelji, na katerih bomo gradili novo družbo? Ali je treba šele poiskati rešilnih potov, ali

naj sledimo raznim demagogom in krivim prerokom, katerih nauki bi nas dovedli v še večji kaos?

Nam tega gotovo ni treba. Spoznali smo edino veliko in sveto resnico, ki je zapopadana v krščanskem socializmu. Krščanski socializem bistveno obsega pravico in ljubezen, saj brez tega ni krščanstva. Krščanstvo na eni in krščanski socializem na drugi strani, to sta dve sili sedanosti. Krščanstvo ne more imeti uspehov brez tega, kar je dobro v krščanskem socializmu, krščanski socializem ne brez temeljnih osnov krščanstva. Kadar gre za izboljšanje človeške usode, se ta dva pojma povsem stikata in strinjata v vsem svojem bistvu.

To je krščanski socializem, ki ga je pri nas uvažal pokojni Krek in katerega nauk ter oporo je ohranila čisto in nepokvarjeno do današnjih dni Jugoslovanska strokovna zveza.

V krščansko socialističnem pokretu pa je zevala prav do nedavnega težka vrzel — v svojih vrstah ni oklepal mladine. Vedno bolj pereča je postala potreba po organizaciji, ki bi vzgajala mladino v duhu načel krščanskega socializma in jo usposabljala za težko borbo za človečanske pravice. Vsako gibanje, ki hoče biti življensko, ki hoče graditi bodočnost, mora

imeti za seboj mladino. Mladina je tista, ki daje pokretu novih sil in ognja. Je kakor kri, ki dovaja vsakemu pokretu hrano in življenje.

Zavedajoč se teh dejstev in gnani po tej nujni potrebi smo osnovali v okrilju JSZ mladinsko organizacijo: Mladinsko zvezo JSZ. — Pet nas je bilo, ki smo polagali temelje. Družila nas je edina misel in vera, da mora imeti naša stvar uspeh. Ta vera nam je vlivala pogum in voljo za delo. Mnogi so gledali naše gibanje z nezaupanjem, drugi so se nam posmehovali. Zablago so se našli med njimi ljudje iz lastnih vrst. Toda naše delo in uspeh sta opravičila naš obstoj in utrdila zaupanje. — Zdrava misel je hitro našla pristašev. Mladinski pokret smo zanesli v najširše plasti proletarijata: med delavce, kmete, intelektualce, nasledujoč pri tem edini cilj: združiti v svojih vrstah vso proletarsko mladino, vse one, ki na lastni koži čutijo gorje krivičnega reda, in jih vzgojiti v borbeno avantgarde krščansko-socialističnega pokreta. Hočemo borbenih, doslednih in samozavestnih ljudi: doslednih v odločeni smeri. Mladina mora biti nositeljica doslednosti. Mlad človek, ki ni dosleden na spoznani poti, je le imitacija mladosti, samo mlada posoda brez vsebine.

Doslednost in samozavest sta pogoja, brez katerih ni mladosti, ni moči in ne zmage. — Oboje pa bomo dosegli le, če bomo rastle v spoznanju naše misli in se utrdili v prepričanju pravilnosti in odresitosti krščansko-socialističnega pokreta in verovali v zmago naše ideje.

Kakor je iz razvalin poganskega rimskega imperija, ki je moral propasti ravno zaradi krivičnega gospodarskega in družabnega reda, vzrasla odredna luč krščanstva, je ista tudi sedaj poklicana, da ustvari na grobovih sedanjega reda večni red Pravice in Resnice. V zgodovini človeštva se porajajo vedno ene in iste stvari. Človek se je v svojem napuhu in osobnosti odklonil od večnih zakonov božjega prava in si samolastno, po svojih lastnih interesih sebnosti in samoljubja urejal družabno življenje. Padlo je človeštvo v dobi rimskega imperija in se dvignilo zopet v zgodnjem srednjem veku, oplojeno po naukih Kristusovih. Padlo je zopet v dobi renesance in humanizma, in pozneje v dobi gospodarskega liberalizma in individualizma. Človeštvo se je utopilo v najhujši temi materializma, kjer se teptajo najelementarnejše človeške pravice in višji etični cilji človekovi. V najhujši obliki se je uresničil Hobbsov stavek: Homo homini lupus — človek je človeku kakor volk. Zmaterializiran človek sedanjega reda vidi le svoje lastne smotre. Tuje mu je trpljenje in beda bližnjega. Bližnji mu je le predmet izkoriščanja. Vse mu je usmerjeno le v pridobivanje čim večjega dobička, ki gre na račun sproletariziranih mas. Denar je zaslužil vso bitnost človekovo. Denarju se morajo pokoriti vse človeške in božje zapovedi.

Ta miselnost je okužila vse človeško ravnanje in delovanje. Ustvarila je kaos, ustvarila je gospodarsko, družbeno, versko, kulturno in moralno krizo.

Bistvo in jedro vsemu zlu tiči v materialističnem in liberalističnem pojmovanju, v ne-spoznavanju in neupoštevanju dolžnosti in naravnih pravic človekovih, v odklonu od večnih božjih postav.

Radikalno ozdravljenje družbe vidimo le v duhovni preobnovi človekovi in v povrnitvi v večni red pravice in ljubezni, kakor jo hoče božja postava in evangelij.

Mesto egoističnega individualizma vzgoja v duhu občestvenosti, kjer bo vladala enakost, pravica in ljubezen, kot jo je učil Kristus.

Mesto gola uživanja in hlastanja zgolj po tuzemskih materialnih dobrinah — spoznavanje in vrednotenje višjih etičnih ciljev človekovih.

Dosledno se hočemo boriti za večne božje ideale, za uresničenje večtrajnega gospodarskega, moralnega, miselnega reda v današnji družbi.

To so naloge in cilji, ki si jih je zastavila Mladinska zveza. S to mislijo hočemo prodirati v najširše kroge proletarske mladine in jo vzgajati v tej smeri.

Centrala MZ se je dalje prizadevala, da bi dala svojim skupinam enoten program in način dela. V obiskih delegatov centrale, v okrožnicah in dopisih ter v »Poletu« smo dajali snov za sestanke in enotno usmerjati delo. Vse naše delo, pa naj si bodo to predavanja, tečaji, dramatiki ali sport, nam mora biti usmerjeno le v izgraditev člana v duhu načel krščanskega socializma. Dramatika, sport ali tamburiranje nam ne more biti samemu sebi namen. Ne gre nam zato, da bi vzgojili dobre igralce ali dobre sportnike, gre nam le zato, da vzgojimo klen kader dosledne in borbene kršč. soc. mladine. Vse drugo so le pota v dosego tega cilja.

Priznati moramo, da je našlo naše prizadevanje mnogo uspeha. Mnogo skupin je razumelo naše hotenje in čutili se, da je prišel v nje pravi duh MZ. Te skupine bodo ostale vedno naše trdne postojanke, ki bodo dosledno vztrajale pri začrtanih nalogah.

Predobro se zavedamo, da je bilo naše delo v preteklem poslovnem letu sempatja pomanjkljivo. Treba bi bilo še dosti več obiskov po posameznih skupinah, potreben bi bil tečaj, predvsem pa lastno glasilo ali pa vsaj »Polet«, ki bi izhajal kot priloga »Pravice«, toda v širšem obsegu — redno vsak mesec. Sedanj »Polet« pa še zdaleka ne more ustrezati vsem potrebam. Toda težavno finančno stanje, v katerem smo se nahajali, nam je onemogočilo razširitev »Poleta«, kakor tudi izvedbo marsikaterega drugega načrta. Pomisliti moramo, da nismo bili dosedaj deležni nikakih podpor. Bili smo navezani izključno le na članarino. In še to smo prejemali le od nekaterih skupin, ker se mnogo članov v svoji malomarnosti ni zavedalo svojih dolžnosti.

Dal Bog, da bi bodoči odbor delal v ugodnejših finančnih razmerah in uresničil naše želje in potrebe, katerih ni mogel uresničiti sedanj odbor radi pomanjkanja denarnih sredstev.

Vendar pa moramo pribiti eno! Kljub vsem težavam in zaprekam, ki so se nam stavile na pot, se nam je posrečilo utrditi naš pokret in smo s svojim delom opravičili svoj obstoj. Zetlej bi bilo samo, do bodoči odbor nadaljuje v začrtani smeri in zbere v svojih vrstah vso proletarsko mladino in jo združi v enotni fronti, v borbi za uresničenje naših idealov.

Poročilo tov. tajnika priobčimo v prihodnji števec »Poleta«.

Sklepi občnega zbora

1. Centrala Mladinske zveze priredi v jeseni tečaj za člane MZ.

2. Mladinska zveza bo skupno z Jugoslovansko strokovno zvezo in Studijskim krožkom spomladi organizirala kongres krščanskih socialistov.

3. Mladinska priloga »Polet« bo odslej izhajala vsak mesec.

Novi odbor Mladinske zveze

Na seji dne 18. oktobra je bil konstituiran novi odbor Mladinske zveze takole:

Predsednik: Jožko Rozman, podpredsednik: Ciril Pavlič, tajnik: Tone Fajfar, odborniki: Anton Toman, Niko Kuret.

K novemu delu

Prvo leto bojev in začetniških težav smo prestali. Čaka nas novo veliko delo. Združiti bomo morali vse sile in krepko zastaviti plug v naše nezorane delavske njive. Naša Mladinska zveza mora postati napadalna četa krščanskega socializma. S svojim življenjem in

borbo bomo morali delati pot za zmago Kristusovih načel pravičnosti in ljubezni. Postavljati bomo morali temelje, na katerih bo stal pravičen, Kristusov družbeni red. Pripravljeni moramo biti na velike žrtve, zakaj materialistična in kapitalistična družba bo proti prodirajoči ideji krščanskega socializma in njenim nosilec vrgla v boj vse svoje sile. Postati moramo apostoli in ne bomo se bali, če postanemo tudi mučenci pravičnosti in ljubezni!

Delavske prireditve

Skupine, ki imajo na razpolago oder, naj na vsak način skušajo uprizoriti »Boštjana iz predmestja«, ki je izšel v založbi ljudskih ager

(Niko Kuret). S to dramo bomo ljudem približali naše ideje in jim pokazali pravo socialno stran krščanstva. »Boštjan iz predmestja« je visoka pesem krščanskega socializma, zato ga nobena skupina ne sme izpustiti s svojega programa.

Pred kratkim je preteklo 18 let od smrti Janeza Ev. Kreka. Proslaviti moramo njegov spomin! V centrali pripravljamo gradivo za Krekovo proslavo. V teku nekaj dni ga bomo poslali vsem skupinam Mladinske zveze, ki naj ga uporabijo še to jesen.

Skupine MZ! Naročite knjige naše književne založbe »Krekove knjižnice«.

Prokletstvo 20. stoletja

Brezposelnost. Pred nekaj leti neznan pojav, neznana beseda.

Danes milijoni v brezupni čakajo svita drugega dne. Milijoni mladih rok, ki se jim hoče dela — vsakdanjega kruha — pa so jim vrata v ustvarjajoči svet zaprta.

Stari svet govori, da je sodobna mladina nekam zaprta v samo sebe, da v nji ni življenja, niti potrebnega stvariteljskega duha, da je brezbrizna, površna.

Pa pri tem ta stari svet nič ne pomisli, da je življenje naše mladine neprimerno težje kot je bilo nekoč. Da so včasih mladi brezskrbno, veselo lahko živeli in se veselili svojih mladih dni, brez brige, kaj bo jutri in pozneje — ni jim bilo treba imeti brige, kje in kdaj bodo dobili zaposlitev.

In danes? Vse zasedeno. Nikjer mesta za mlade, pridne roke. Pa naj imajo v žepu pomočniški izpit ali inženjsko diplomu, naj bodo še bolj usposobljeni in pripravljeni za poklic, kateremu so se posvetili, ko pride dan, da bi nastopili delo — vsepovsod sama praznina in za nje ni mesta. Prekletstvo, ki ga je Bog izrekel nad prvim človekom

v raju: »V potu svojega obraza boš jedel svoj vsakdanji kruh«, za nje ne velja.

Pa vendar je svet za vse dovolj bogat — človek sam ustvarja in gradi nova čuda — pa re, da bi sebi in svojemu drugu olajšal življenje, marveč nosi s tem sebi in drugim vedno večjo nesrečo — novo brezdelje.

Ali je to potrebno? Ali res ni mogoče drugače?

Za vse bi bilo dovolj dela in kruha — samo v srcih ljudi se je naselila strašna sebičnost, egoizem, pohlep po bogastvu tega sveta. Nič zato, če ob vsem tem bogastvu, v preklinjanju svoje usode poginjajo v uboštvu in lakoti milijoni, nič zato, če so oni vse to bogastvo ustvarili. Srca onih, ki vse to posedujejo, so ledena in mrzla. Rogajo se svetu, vsej morali, kulturi in krščanstvu — za nje vse to ne velja — za nje je vse to bajka — tu gre samo za denar, pa naj se ga drže krvave srage, denar je, in z njim lagodno, lepo in brezskrbno življenje.

Vi vsi trpečji in ponižani: strnite se v eno mogočno družino — preobrazite in preobličite obličje zemlje — da bo človek vsaj v potu svojega obraza lahko sebi in svojim služil vsakdanjega kruha.

Razmetane njive čakajo

(Pismo mlade generacije stari.)

»Odkrito si priznajmo, današnja delavska mladina nam ne daje posebnih upov... a današnja mladina, posebno delavska, je kakor brez načrtov in brez znanja...«
»Naš delavec«, priloga »Slovenca« z dne 20. okt. 1935, v članku »Razorane njive čakajo«.

Bili so časi, ko je mladina prekipela od znanja, ko je bila polna plodnih in brezplovnih idej, ki je rada žrtvovala nekaj od svojega bogastva. Bili so časi sončne mladosti. To je bilo takrat, ko ste bili mladi vi vsi, ki danes očitno mladini brezdelnost in brezbriznost za vse. In poudarjate: delavska mladina! Studentu ni velike skrbi za kruh, ali pa vsaj upa na bodočnost. Vajeneje upa na svoje pomočništvo, mladi ljudje upajo. Imajo vsaj zadnji kosček temelja, na katerega lahko stavijo svoje vzore, načrte in hotenja.

Delavski mladini je pa danes vzeto tudi to, kar je za človeka spodobno življenje najnuj-

najše: brez upa gleda v temo pred seboj. Nikogar ni, ki bi pokazal malo luči, v katero bi verovale množice. Današnja mladina je izšla iz strahotnih let vojne, »nežna detinska leta« so ji tekla v družbi strdneže in uboštvu, grnate in izdelki za človeško morijo so ji bile prve igrače. Preživela je gnusne politične gonje, kjer so laži-vodniki silili množice, da so prisegale na njihov sebični evangelij. Učeniki in vzgojenci so nas okuževali in izrahljali Lutra in Krista, Kanta in Tomaža Akvinskoga, Marksa in Voltaireja — vse v svoj namen. O, pa so padle zaveze z oči, mladina je spregledala — ali se čudite, da je ne morete več navdušiti za svoje ideale. Ko ne zaupa po tolikih blodnjah nikomur več? Mi se le čudimo, da nismo v taki razmetanosti postali vsi Antikristi. Zato verujemo v dobro plat človeka.

Verjemite, mladina je bila, je, in bo idealna. A svojih idej ne pripusti ljudem, ki so jo hoteli zvoditi. Ali je morda svetovno vojno, politične preokupacije in današnji kaos ustvarila mladina? Kdo pa je postavil svet na

glavo? Generacije pred današnjim mladim rodom.

Kmet je razrušil svoj dom, razbil družino, zadolžil svoj grunt, potem je pa šel nad sina z bičem v roki: »Lump si, ne veš, kaj sta grunt in dom, nikdar ne boš ničesar imel in nikdar ničesar storil.«

Tako, se mi zdi, se počenja danes z nami. In kakor je sin onega kmeta pustil očeta, grunt in dom in je odšel v sosesko ter si pozidal nov dom in si trdo pridelal nov grunt — tako bo storila mladina. Prišel bo čas, ko bo zavalovilo in si bomo postavljali grunt in dom, vzore in načrte, ko si bomo poiskali pota, ki nas bodo vodila k soncu in luči. Verujemo v to in naša vera nam bo pomagala.

Danes je pa tako: Ne »razzorane njive« (ker jih ni nihče oral), temveč razmetane in razrvane njive čakajo vodnikov, ki bi zbrali vse zbegane množice in bi z nesebično besedo stopili med nas. Da — razmetali in razbili ste nas — zdaj se pa zgražate nad nami, ko smo

vendar samo sledili vašim zmedenim stopinjam. Podzavestno smo zaslužili propad, zato so nam omahnile roke in zgubili smo vero v vas. Ni med nami vodnika, ni med nami Kreka, ne Cankarja, nobenega mogočnega oblikovavca časa in dobe, ničesar velikega. Vse je tako malenkostno, da bi se zjokal nad revščino, ki se danes — povečuje. Kje si, množ, kje si, misel, ki bi zavzela vse množice, da bi v strnjeni vrsti šle za teboj?

Le tega nam manjka: silnih vodnikov, ki bi z močjo svojega dejanja pokazali pot h Kristovi luči in ljubezni, Kristovega učenca nam manjka, ki bi izgnal prekupčevce in kramarje iz templja in očistil hram molitve. Kladivarja nam manjka, ki bi razbil vse malenkostne, namišljene velikane današnje dobe. Samo tega nam manjka — in le tisti, ki bo nesebično nastopil to pot kot »Boštjan iz predmestja«, le tisti bo potegnil množico mladine za seboj. Učeniki morajo verovati in živeti svoj nauk, da bodo učenec verjeli.

Razgled po skupinah

Zalog: Naša skupina se lepo razvija. Tedenske sestanke imamo redno, na katerih predavajo domači tovariši. Za razvedrilo smo uvedli šah. Ustanavljamo pa tudi tamburaški zbor, ki bo v kratkem začel delovati. Na sestanku, dne 8. oktobra, smo se spomnili 18. obletnice smrti našega nenadomestljivega dr. Janeza Ev. Kreka z opisom njegovega življenja, ki je bilo vse posvečeno slovenskemu ljudstvu. Nabavili smo za naš lokal tudi njegovo sliko, ki naj nas večkrat spomni tega velikega moža. — Tudi slavnost je doživela naša mlada skupina. Poročila sta se naša zvesta tovariša Ravnihar Janez z gđe. Bezljaj Marijo in naš tajnik Ševšek Srečko z gđe. Sircelj Marijo. Mladima paroma želimo obilo sreče, zadovoljstva in božjega blagoslova.

Rečica pri Laškem. Po daljšem odmoru je Mladinska zveza v Rečici zopet prišla z rednim delovanjem. Določene imamo redne sestanke vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu in sicer popoldne. V nedeljo 20. t. m. je bil prvi sestanek, na katerem smo tudi izvolili novi odbor pod predsedstvom tov. Kaludra Franca, ki je prišel od vojakov. Kakor vse kaže, bo tudi v naši skupini nastalo novo življenje. Pristo-

pajo tudi novi člani. Pričeli bomo z igrami. Skrb za dopisovanje v »Delavsko Pravico« prevzamejo za to določeni tovariši. Osmujemo si knjižnice, za katero naročimo knjige Krekove knjižnice.

Kranj. V soboto 12. oktobra smo imeli občni zbor Mladinske zveze. Izvolili smo nov odbor, ki je takle: predsednik Cegnar Mirko, podpredsednik Mejač Franc, tajnik Vertovšek Milan, blagajničarka Justa Strukelj, odbornika Marjan Rogač in Pepe Izgoršek. — Zdaj, ko se je pričela sezona za društveno delovanje, smo spet poživili tudi naše odseke. Tov. Hudo-vernšek je prevzel dramatično delo, tov. Marjan Rogač bo skrbel za sportni odsek, tov. Ivan Škerlj bo vse svoje sile vrgel v prosep naše godbe, ki se že prav pridno vadi. Tamburaže bo pa tudi poslej vodil tov. Tine Gregorič. Kljub temu, da se moramo boriti z velikimi težavami in ovirami, se naše mlade sile tega ne bodo ustrašile in šli bomo preko vseh ovir krepko na delo za zmago pravič delovnega ljudstva. Ob mladini se je že anarško razbil glav-vo; upamo, da bodo tudi naši nasprotniki doživeli isto razočaranje.

Stavka v tovarni „Šešir“ v Škofji Loki

Stavka v tovarni »Šešir« traja že od 10. oktobra dalje. Ne vemo, ali je zloba ali pa nepoučenost, dejstvo je, da so hoteli nekateri krogi vzrok stavke spraviti v zvezo ne z razmerami, ki vladajo v tovarni, ampak z razmerami izven tovarne. Vzroke stavke smo pojasnili v zadnji »Delavski Pravici«. Kdor pa pozna razmere od blizu, bo vedel, da je naše članstvo v Škofji Loki v tovarni »Šešir«, predvsem pa njegovi voditelji, tako resno, da je v resnici zlobno natolcevanje, če kdo trdi, da bi bila stavka naročena.

Da bi se stavka likvidirala, je banska uprava v Ljubljani razpisala razpravo, ki se je vršila dne 23. septembra v prostorih okrajne izpostave v Škofji Loki. Razpravo, ki se je pričela ob pol 3 popoldne, je vodil g. načelnik Legat. Prav iskreno se je trudil, da bi se obe stranki sporazumeli. V tem pogledu sicer ni dosegel

uspeha, ker so zastopniki podjetja odklanjali vsako regulacijo plač, češ, da je podjetje ne prenese. Vendar pa je bil napravljen korak v tem, da je mogoče stavko likvidirati. Po večurni razpravi je namreč delavska delegacija sklenila, da bo priporočila delavstvu, da sprejme tale predlog:

Če da podjetje strokovnjaku, ki bi ga določilo delavstvo, na razpolago vsa sredstva, da more ugotoviti resnični položaj podjetja in če bi ta strokovnjak potrdil, da so navedbe zastopnikov podjetja resnične, bi delavstvo odstopilo od svoje zahteve po regulaciji plač.

Ta predlog je delavstvo na sestanku soglasno sprejelo in s tem obenem dokazalo, da ima veliko uvidenost za podjetje samo, zlasti še, ker je sedaj, še bolj kakor prej, vsa možnost rešitve spora v rokah podjetja.